

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 38/23

V Luxemburgu 1. marca 2023

Rozsudky Všeobecného súdu vo veciach T-480/20 a T-540/20 | Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics a Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Komisia

Subvenciu poskytnutú Čínou možno pripísať Egyptu ako krajine pôvodu alebo vývozu výrobku, na ktorý sa vzťahujú vyrovnávacie opatrenia

Podnikom so sídlom v Egypte v Čínsko-egyptskej suezskej zóne hospodárskej a obchodnej spolupráce, ktoré však boli dotované Čínou, možno uložiť vyrovnávacie clá

V nadväznosti na sťažnosť podanú 1. apríla 2019 Európska komisia prijala vykonávacie nariadenie 2020/776, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých tkaných a/alebo stehovaných textílií zo sklenených vlákien (ďalej len „TSV“) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Egypte¹.

V nadväznosti na druhú sťažnosť podanú 24. apríla 2019 Komisia prijala vykonávacie nariadenie 2020/870, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné vyrovnávacie clo uložené na dovoz výrobkov z nekonečného skleneného vlákna (ďalej len „PSV“) s pôvodom v Egypte a ktorým sa vyberá konečné vyrovnávacie clo z registrovaného dovozu uvedených PSV². PSV predstavujú hlavnú surovinu používanú na výrobu TSV.

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (ďalej len „Hengshi“) a Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (ďalej len „Jushi“) sú dve spoločnosti založené podľa egyptských právnych predpisov, ktorých akcionármi sú čínske subjekty a ktoré vyrábajú a vyvážajú TSV do Európskej únie. Jushi vyrába a vyváža do Únie okrem iného PSV. Tieto dve spoločnosti majú sídlo v Čínsko-egyptskej zóne hospodárskej a obchodnej spolupráce (ďalej len „zóna SETC“), ktorú spoločne zriadili Egypt a Čína v súlade s ich príslušnými národnými stratégiami, a to plánom rozvoja koridoru Suezského prielivu pre Egypt a iniciatívou „Jedno pásma, jedna cesta“ pre Čínu. Táto posledná uvedená iniciatíva umožňuje čínskym verejným orgánom poskytnúť určité výhody, najmä finančnú podporu čínskym podnikom usadeným v zóne SETC.

Keďže sa Hengshi a Jushi považovali za poškodené vyrovnávacími clami zavedenými Komisiou, podali na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť vykonávacieho nariadenia 2020/776. Jushi sa okrem toho v samostatnej žalobe domáhala zrušenia vykonávacieho nariadenia 2020/870.

Všeobecný súd pri tom, ako zamietol tieto žaloby, spresnil podmienky, za ktorých môže Komisia pripísať orgánom

¹ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/776 z 12. júna 2020, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých tkaných a/alebo stehovaných textílií zo sklenených vlákien s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Egypte a ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/492, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých tkaných a/alebo stehovaných textílií zo sklenených vlákien s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Egypte (Ú. v. EÚ L 189, 2020, s. 1).

² Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/870 z 24. júna 2020, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné vyrovnávacie clo uložené na dovoz výrobkov z nekonečného skleneného vlákna s pôvodom v Egypte a ktorým sa vyberá konečné vyrovnávacie clo z registrovaného dovozu výrobkov z nekonečného skleneného vlákna s pôvodom v Egypte (Ú. v. EÚ L 201, 2020, s. 10).

verejnej moci krajiny pôvodu alebo vývozu výrobku subvencie poskytnuté orgánmi verejnej moci inej krajiny s cieľom uložiť v zmysle základného antisubvenčného nariadenia³ vyrovnávacie clo na dovoz dotknutého výrobku do Únie.

Posúdenie Všeobecným súdom

Na podporu svojich žalôb žalobkyne uvádzali okrem iného žalobný dôvod založený na porušení článku 3 bodu 1 písm. a) základného antisubvenčného nariadenia, podľa ktorého sa subvencia považuje za existujúcu, ak existuje finančný príspevok orgánov verejnej moci krajiny pôvodu alebo vývozu. V tejto súvislosti žalobkyne konkrétne spochybňovali argumentáciu Komisie uvedenú vo vykonávacích nariadeniach, ktorá spočíva v pripísaní finančných príspevkov poskytnutých čínskymi verejnými orgánmi podnikom usadeným v zóne SETC egyptským orgánom verejnej moci.

Všeobecný súd najprv zamietol výhradu žalobkýň založenú na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustila Komisia pri výklade pojmu „vláda“ krajiny pôvodu alebo vývozu v zmysle článku 3 bodu 1 písm. a) základného antisubvenčného nariadenia.

Pokiaľ ide o tento pojem „vláda“, Všeobecný súd uviedol, že článok 2 písm. b) základného antisubvenčného nariadenia sa obmedzuje na jeho vymedzenie tak, že zahŕňa verejné orgány krajiny pôvodu alebo vývozu. Z tohto ustanovenia však nevyplýva, že by finančný príspevok nebolo možné pripísať orgánom verejnej moci krajiny pôvodu alebo vývozu dotknutého výrobku na základe dostupných osobitných dôkazov. Okrem toho skutočnosť, že toto nariadenie vyžaduje, aby orgán verejnej moci poskytol finančný príspevok „na území krajiny“,⁴ neznamená, že tento príspevok musí pochádzať priamo od orgánov verejnej moci krajiny pôvodu alebo vývozu.

Základné antisubvenčné nariadenie tak nevylučuje, aby finančný príspevok poskytnutý podnikom so sídlom v Egypte čínskymi verejnými orgánmi, a nie priamo egyptskými orgánmi verejnej moci, mohol byť pripísaný týmto posledným uvedeným orgánom ako orgánom verejnej moci krajiny pôvodu alebo vývozu.

Tento záver je o to relevantnejší v osobitnom kontexte zóny SETC, ktorý umožňuje čínskym verejným orgánom priamo poskytnúť všetky možnosti inherentné iniciatíve „Jedno pásmo, jedna cesta“ čínskym podnikom usadeným v tejto zóne. Za týchto podmienok nemožno pripustiť, aby hospodárska a právna konštrukcia takého rozsahu, ako je rozsah zóny SETC, bola vyňatá zo základného antisubvenčného nariadenia.

V nadväznosti na to Všeobecný súd zamietol tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého výklad článku 3 bodu 1 písm. a) základného antisubvenčného nariadenia, ktorý podáva Komisia, je v rozpore s článkom 10 ods. 7 a článkom 13 ods. 1 toho istého nariadenia.

V tejto súvislosti Všeobecný súd na jednej strane uviedol, že článok 10 ods. 7 základného antisubvenčného nariadenia, ktorý ukladá Komisii rozhodujúcej o sťažnosti vyzvať dotknutú krajinu pôvodu alebo vývozu, aby začala konzultácie s cieľom objasniť situáciu, nevylučuje možnosť konzultácie s verejnými orgánmi uvedenej krajiny o finančných príspevkoch, ktoré sú im pripísateľné. V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že Komisia vyzvala egyptské orgány verejnej moci, aby začali konzultácie s otázkami, akými sú zvýhodnené úvery poskytnuté čínskymi subjektmi.

Pokiaľ ide na druhej strane o článok 13 ods. 1 základného antisubvenčného nariadenia, ktorý krajine pôvodu alebo vývozu umožňuje najmä zrušiť subvenciu, obmedziť ju alebo prijať iné opatrenia týkajúce sa jej účinkov, takáto možnosť zostáva zachovaná v prípadoch, keď finančný príspevok možno pripísať orgánom verejnej moci uvedenej krajiny. Egyptské orgány verejnej moci teda mali možnosť ukončiť úzku spoluprácu s čínskymi orgánmi verejnej moci, pokiaľ ide o finančné príspevky, alebo navrhnúť opatrenia na obmedzenie účinkov dotknutých subvencií.

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1037 z 8. júna 2016 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 55).

⁴ Základné antisubvenčné nariadenie, odôvodnenie 5.

Z toho vyplýva, že ani článok 3 bod 1 písm. a) základného antisubvenčného nariadenia, ani jeho všeobecná štruktúra nevyklúčujú, aby finančný príspevok poskytnutý čínskymi orgánmi verejnej moci mohol byť pripísaný orgánom verejnej moci Egypta ako krajiny pôvodu alebo vývozu v prípade, o aký ide v prejednávanej veci.

Navyše na rozdiel od toho, čo tvrdili žalobkyne, tento záver potvrdzujú najmä ustanovenia článku 1 dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach⁵, s prihliadnutím na ktorý treba vykladať základné antisubvenčné nariadenie.

Článok 1 ods. 1 písm. a) bod 1) uvedenej dohody, ktorý má článok 3 základného antisubvenčného nariadenia za cieľ vykonať, definuje subvenciu ako finančný príspevok vlády alebo akejkoľvek verejnej právnej inštitúcie na území „člena“ WTO. Táto formulácia teda nevyklúčuje možnosť, že by finančný príspevok poskytnutý treťou krajinou bolo možné pripísať orgánom verejnej moci krajiny pôvodu alebo vývozu, keďže stačí, aby finančný príspevok vlády alebo akejkoľvek verejnej právnej inštitúcie patril do územnej pôsobnosti „člena“ WTO.

Vo svetle týchto úvah Všeobecný súd dospel k záveru, že Komisia správne vyložila článok 3 bod 1 písm. a) základného antisubvenčného nariadenia a zamietol žalobný dôvod uvádzaný žalobkyňami. Všeobecný súd tiež zamietol ostatné žalobné dôvody uvedené žalobkyňami v oboch žalobách a v dôsledku toho aj tieto žaloby v celom ich rozsahu.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor v lehote dvoch mesiacov a desiatich dní od jeho doručenia.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

Úplné znenie ([T-480/20](#) a [T-540/20](#)) rozsudkov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Zostaňte v spojení!

⁵ Dohoda o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 156) uvedená v prílohe 1A Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 243), podpísanej v Marrákeši 15. apríla 1994.